

POESI PÅ EN DAG 2024

Poesi på en dag 2024

Författares Bokmaskin

Tack till Stiftelsen Längmanska kulturfonden
för bidrag till tryckning

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2024

Omslagsbild: Kirsten Hinte

Grafisk form: Författares Bokmaskin

Typsnitt: Fabrik, Stempel Garamond

Papper: Munken Print Cream 100 g

Tryck: Författares Bokmaskin, Stockholm 2024

ISBN 978-91-7910-778-9

Förord

Det är lätt ådra sig ångest, am I right? Och det finns en idiotsäker plan om det är något önskvärt för en individ: gå till statistiken. För väntetid inom vården (speciellt transvården), för segregation, skjutningar, med mera. Och för bokförsäljningen – den kan du drunkna i.

Så vi skiter i det.

Det är inte lätt att nå ut med sin poesi. Det är väldigt få debuterande författare som blir utgivna, oftast färre än tio per år. Och jag hörde någonstans att Tranströmer ... Tranströmer! För den som skulle bli hans sista bok var upplagan 700 ex.

Det är lätt ådra sig ångest, am I right?

Men som memen från anime-serien säger: Look at what they need to mimic a fraction of our power. Den här boken tar inga entry-fees, utövar ingen censur: utan ni får vara med, ni som vill. Inga 30 silvermynt, eller ens en krona. Allt kostar inte i senkapitalismens timme. Och är du med här, är du publicerad poet. Kanske drunknad i bokfloden, men här är du med.

Och tack till alla som bidrar år efter år.

För det fria ordet, död åt kulturdöden, och som Lorca skriver i sitt vackraste brev (till Adriano del Valle y Rossi, maj 1918) heja er som »berusad av fullmånen [...] som en chopinsk Gerineldo i en avskydd och föraktlig tid av kejsare och La Ciervas« fortsätter skriva.

*Arvida Eowyn Svenske
Stiftelsen Författares Bokmaskin*

Låt oss sova lite till

Sista dagarna på året är mörkast
Vi ligger ihopkrupna i
varsin säng och känner det släta täcket som
värmer vår kropp
Låt oss sova lite till
Rummen är nedsläckta
Från de neddragna
persiennerna bildas ett
svagt ljus
Är det dags?

Jonathan Stribrant

Tårar

Samlar ihop mig.
Försöker torka.
Det rinner igen.
Vill att du ska försvinna bort.
I ett bottenlöst hav.
Skapat av tårar.
Från alla kvinnor.
Som varit.
Och kommer vara.
Precis som jag.

Louise Sablberg

I oljelampans sken

När slagen stod på fälten flöt blodet
huvuden sattes på pålar.
Varje krigare slogs för kung och fosterland.
Det var lycka, att få äta hur mycket fläsk man ville
och dricka sitt eget mjöd.

Men fornmännen framträdde inte enbart
som vildar och krigare som plundrade
och bärsärkade – utan även som
handelsmän, hantverkare och bosättare.
Vackra träsniderier lyste på långbänkarna.

Mjuka, garvade skinn värmdes kropparna på natten
och sköna smycken glänste i skenet från eldarna.
Mossan tvättade rent kropparna och örter doftade
som smäktande parfymer, när man flätade sitt långa hår
i oljelampans sken.

Pia K

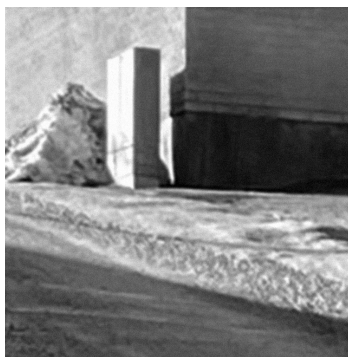
Ljusstyrka

Gäckande ljus
i skuggans närhet

Alltför bländande
starkt

Det var
aldrig mörkret
som skrämde

Bara ljuset som
trängde sig på

Gata i dur och moll

Långa gatans
skiftningar
i moll och dur

Har en
blåtonad skugga
runnit ut

Likt en
klangfylld ton
av vemod

Lottie Ålhed

de lågmälda står i kö
utanför Systembolaget
i hopp om att någon
ska uppskatta
deras självutplånande tystnad
som är de kravlöst
krävande en annan synlighet
en ny betydelse
en plats med ett namn

som lågmälda små vindar
står de där
utanför Systembolaget
klockan är nästan tio
ensamma likt regndroppar
som faller i ett kallt hav
sträcker de på sig
lyfter blicken och ser på barnet
de lämnat där innanför

* * *

i betraktandet finner ögat
det avstånd som råder
mellan det som sker
och själva uppfattningen
det är ett mänskligt avstånd
några mikrosekunder
då allt svävar i osäkerhet
och allt både är möjligt
och samtidigt omöjligt

Bengt O Björklund

Sluta släck bränder

Sluta släck bränder
som cheferna tänder
visa att det inte funkar
det är då det vänder.

Det är viktigt
att vi säger ifrån på riktigt
det är då det blir bättre
mer långsiktigt.

Sluta att vara duktig och fixa
och att få det att fungera
Chefer är bra på att trixa
med personal, resurser och mera.

Vi ska göra mer på mindre tid
trots att vi gör det vi ska
och även gör mycket extra
är det ändå inte tillräckligt bra.

Budgetramar och kontroll,
minut för minut
stress och olyckor
personal som blir sjuk.

Många tillsammans måste vi vara
som slutar att vara duktiga
så det långvariga inte blir akut
så det osunda får ett slut.

Ingrid Heldt

Ringversen om sex timmars arbetsdag

Om målet med samhällsutvecklingen skulle vara att vi alla skulle arbeta maximalt voro vi sinnessjuka. Målet är att frigöra människan till att skapa maximalt. Dansa. Måla. Sjunga. Ja, vad ni vill. Frihet.

– okänd, tillskrivet Ernst Wigforss

Fyra grundlagar som lagför makten högt upp i det blå,
Femtiosju stycken fackförbund i salar av plastad sten,
nio till fem för de dödliga, som köttets väg skall gå,
en fråga för nästa statsminister mitt i maktens blanka sken
i Helgeandsholmens hisnande gruva.

Sex timmar att sänja dem,
sex timmar att främja dem,
sex timmar att djupt i vardagmörkrets vida riken vänja dem –
vid ett Sverige med minskad samhällssnuva.

Tjugofyra vardagstimmar, som spritts ut odelbart
Åttiosju procent enligt SCB (kvinnors andel av männens lön)
Två tredjedels sjukskrivningar kvinnliga sedan mitten-åttiotal
Fyra dagars arbetsvecka – bättre för alla kön!

Sex timmar för att arbeta, att gälla för envar
Sex timmar för att skapa, vila, ta hand om äldre, barn
Resten för problemlösningar i samhället vi har
i ett Sverige med minskande förljugnad.

Arvida Éowyn Svenske

Sommaren 2024

Det kostar att lyssna på mitt hjärta
långt inne i kroppens värkande muskler
fallet i trappans steg-dunk-dunk-dunk
en ängel skyddade mitt huvud, ansikte, nacke
Annars hade den svarte med lien
skrattat förnöjd åt sin gåva.

Några dagar senare
öppnar jag leveransen med mina nytryckta böcker
Konsten jag skapat.
Där ligger *Pigan som blev helgon*
och *Varför ville hon döda Mussolini?*

Jag är åter en leende kvinna.

Hösten 2024

Nyponbuskens taggar
river blodröda rispor
i mina händer
Stormvinden piskar kinderna
de glöder
Växterna skyddar sina liv
mot höstnattens första frostgrepp
de bugar
de släpper de sista frökärnorna
i den fuktiga mullen.

Monica Odén Berggren

Lekkamrat

Jag vet vad du håller på med.
Du retas.
Jag vill leka, du busar, men
ändå gillar jag det du gör.
Jag ska kedja mitt hjärta,
för att det inte hittat en annan lekkamrat.
Din blick säger till mig vad du vill
jag är med, ser du inte min blick?
Himlen ler åt oss.
Solen är vår gäst så
dra ej ner gardinen,
låt solen beskåda vår kärlek
Hon är ingen utomstående
Det är bra att du är här hos mig –
du har fyllt mina tomma dagar.
Din närvaro fyller mig med önskan.
Låt oss inte spilla någon tid.

Akram Monfared Arya

Jag ser dom framför mig hur de kommer springande över fältet som schackpjäser. De slår mig att de är som små hårda hagel inuti, är jag själv förfrusen efter allt som har hänt, det jag inte kan tänka eller skriva

Måste jag ändå leva under. Långt mycket tidigare när Gud bodde på Majors gatan, det var tidigt sextioal och spårvagnarna gnisslade i Stockholm s innerstad. Ändhållplatsen hette Humlegården. Jag var fortfarande barn då och det var innan jag förstod att vi är föds med olika förutsättningar och att mina inte var de bästa. Jag hade några vänner jag älskade över allt annat. Cecilia. Johan och jag. Vi var en trio.

Vi sprang till Fabians kontor på Sibyllegatan och det var innan han reste till Indien för att rädda världen. Vi hade en sång eller en ramsa som skulle hålla oss uppe eller nere för resten av livet.

– Ingen kommer här fram sjöng vi medan vi turades om att skjuta på den tunga träkarusellen.

Susanne Larsson

I dag såg jag flera »ARGA LAPPEN«

- »Fimpa inte vid entréporten«
- »Plocka upp hundbajset i parken«
- »Tag bort tussarna i torktummlaren«
- »Spela inte Rocken Roll sent på natten«

Jag skall också sätta upp »ARGA LAPPEN«

- »Sluta skjuta och spränga«
- »Sluta våldta och misshandla«
- »Sluta rusta för att krig och döda«
- »Sluta var egoistisk och dela med dig«

Oscar Trimbel

Globalöga

vägen rullar ...
sakta fram i skymningen
du är på flykt från orden
bakom i den köttvita dimman
kommer dom jagade
och lägger fram
skugga efter skugga
vittne efter vittne
längs den streckade mittlinjen

minns ett doftande foto
som växte magiskt
mot den svartblå himlen
bara du kunde framkalla det
i dina dömda ögon
lyste frihetsgudinnan
och ansiktet smälte ihop
till en mytisk skugga
i trädgudars land

Tommy Thuresson

»I trädgården av min barndom står ett *träd*«

När stormarna *rycker* i mina dagar,
går jag till trädet, min stilla vän,
där rötterna griper om jorden,
och påminner om allt som *var*, om igen.
'Mor och far, ni är de *rötter*,
som närt mig med kärlek och nyans,
vars röster som viskat i vinden,
och bjudit livet upp till *dans*.
'Mamma, du är solens gyllene strå,
ditt skratt är en melodi, likt en vårvind som få
'Pappa, du är fjädern i min flykt,
ditt mod ger mig styrka, ett livsverk så tryggt.
'Ni lärde mig *gå*, ni lärde mig *stå*,
att våga *drömma*, att alltid *förstå*.
'Tillsammans har ni vävt till mig ett liv av glädje,
med *berättelser* som spirar, av kärlek och av värde.
I livets trädgård, där tiden står *still*,
står ett träd av *kärlek*, ja så stolt och så vild.
'En far och mor, som i *vinden* står kvar,
deras *grenar* sträcker sig om mig, för kommande dar.
Jag vet att kärleken alltid *består*,
i knoppens svep och i eken som står.
För trädet är *mer* än bark och gren,
det är *hjärtslag* och skratt, det är livets scen.
Även när dess löv faller, och kvistarna viker,
kommer jag *minnas*, att kärleken är evig, att den aldrig sviker.
'Så när tiden har tagit sin *sista* gång,
och era röster tystnat i vindens *sång*,
kommer jag åter till trädet där ni står,
för i ert arv, finns för all tid *melodier* som består.

Tina Strandh

El mercado

Människor rör sig bland stånden
som mest säljer olika typer av frukter.
Papaya, den söta doften av ananas,
saftiga persikor, limónes och äpplen.

Plastdukar täcker stånden
i södra Ciudad de México.
Folk äter tacos från gatustånden
med carnitas och mixote.

Stekoset lägger sig över gatustånden
där ångan stiger upp
och den förföriska doften
tränger in i näsborrarna.

Folk sprider ut sig i gångar till bredden.
Vi har fyllt våra påsar med färsk frukt
och promenerar tillbaka genom folkmassan
mot bilen som vi parkerat utanför varuhuset.

Sigvard Låth

Ta emot lite kärlek

Hans hand i min.
Hans fingrar inflätade i mina.

Hans hjärta dunkar snabbt.
Jag tror att mitt dunkar aningens snabbare.
Jag undrar om han märker att han gör mig nervös.

Han överöser mig med fina ord.
I telefon.
På sms.
I verkligheten.
Ändå har jag svårt att ta emot det.

Visst är det svårt att ändra sig?
Att tro på kärlek när man är van hatet.
Även om hatet inte alltid kommer från andra.
Utan oftast från dig själv.

Jag vill tro på kärlek.
Det vill nog du med.
Låt honom överösa dig med fina ord och kärlek.
Fina du, du förtjänar det!

Emelie Wall

Efter födseln

Tänk dig helt ny i livet,
våt från födseln, redan då
börjar våldet

Din mamma fick inte ens
den tid som behövdes

Två män drog ut dig
ur din moders kropp

Strax efter födseln,
– din mor fick slicka dig ren
och vaka över dig när du
reste dig upp för första gången

en farmare tog upp dig,
dumpade dig i en skottkärra
och körde dig till andra sidan gården

– där kalvar hålls ensamma i
varsin liten inhägnad hydda

Efter detta
får du aldrig mer se din mor,
bara den lilla stunden,
efter födseln,
fick ni tillsammans

Ditt öde blir
antingen kalvkött
eller »mjölk«-ko

*Foto: Jo-Anne MacArthur,
We Animals Media*

Johanna Månsson

Ingen annan

Karga slätter och grönskande ängar.
Regnskog och öken.
Hela livet har jag fascinerats av motsatser,
Förälskat mig i kontraster.
Dagen och natten.
Fast mark och djupa vatten.
Hon är inget undantag.
Alltings motpol.
Kall när det är varmt.
Kryper ur sitt skinn om saker står still.
Den som aldrig simmar medströms.
Inte minns men aldrig glöms.
För mig finns det ingen annan,
För hon är som inget annat.

Sune Hallsten

Den akromatiska döden

vita putsade väggar
vita stärkta lakan
vita sköterskeuniformer
vit genomskinlig hud

Låt inte mitt liv lämna ett akromatiskt avtryck
måla mina sista flyende timmar
låt färgglada energier omfamna mig
sprid nyanser av livet
ge mig
ett färgsprakande farväl

Pernilla Enmark

Kraft

explosiv
inte helt ofarlig
den snabba reaktionen
mängder av förödelse
den höga höjden kollapsar
ljusets hastighet
extremt fokus som
ett blixtnedslag
ökenvindarna växlar
från sandstormar
till bara sandkorn
den långa torkan
utmattande
utdragen
långsamt utslagen
några små frön
sjunker ner i jorden
drar sig mot ljuset
tropisk hetta
växtkraft

Elisabeth Westlund

Varför!
Filosofi
Svart höst
Blåser, viner, faller
Rör i mitt hjärta
Tänkare

Hemma!
Frost
Varm färg
Springer, smälter, snörvlar
Spottar på mitt fönster
Kyla

Marianne Bergsten

»Till dig«

*Pst. Visa inte den här texten för någon
Det är en dikt och den är bara till dig,
ja, just det, till dig.*

Jag ser dig, är med dig
så innerligt nära.
Som om dina hjärtslag
stryker min arm, kära.

Jag känner så väl all din smärta,
men också, allt det som är skönt
Ditt leende väcker mitt eget,
en känsla som lövsprickningsgrönt.

För dig önskar jag skönhet,
i all livets spännande dans,
Kom nära, vi njuter tillsammans
förenas i vild resonans.

För du är glädjen och skrattet
en musa, min inspiration
Som stjärnor på himmelens svärta
små stjärnor med klar ljusblå ton

Din röst är som vårvindens fläktar
Som väcker liv i en värld
Hurra! så ropar mitt hjärta
och stadgar sin irrande färd

Roger M Carlsson

Varför du

(Romans)

Musik av A. Enkhtaiivan

Du i mitt varma hjärta
Varför är du det så nära?
All känsla hos en kvinna
Varför tändes du mig helt ?

Du i min ljusa själ
Varför är du så nära
Du i mina dagdrömmar
Varför kommer du alltid?

När kristallmånen lyser på himlen
Varför äger du mina tankar?
Vilsna drömmar i den kalla natt
Varför tar du över mitt hjärta?

Enkhtuya Lindholm

Sista dansen

en sprucken porslinskopp
ett utklottrat block
en solblekt gardinlängd
en nött morgonrock

en hylla med böcker
en blå sliten pall
en vas utan blommor
tomma skor i en hall

men dammkornen dansar
i tvärrandigt ljus
från trasig persienn
i ett femtiotalshus

Koftan

jag tror den kan liknas vid melankoli
den vanliga känslan som jag klär mig
jag bär den mer ofta
en väl sliten kofta
stickad av vemod och lätt nostalgi

Liselott Granath

När en vän går bort

När en vän går bort dämpas fågelsången,
tankarna grumlas, vinet blir till vatten.

Du går som en blind på stadens gator,
du ser allt men ändå inte,
du hör allt men ändå inte,
inte ens kriget kan kasta sina pilar i själen.

Vinden blåser inte lika skonsamt i trädens kronor,
det vackra blir annorlunda,
försommaren lika överklig som döden.

Johan Andersson

Kärlekens Mysterium

All kärlek bringar ljuv harmoni,
ty i samklang med kosmos den klingar.
Den öppnar upp för ett Större Vi,
den ger alla som älskar vingar,
och ett hjärta av guld och en vilja av stål
som gör att tillsammans de når mål efter mål,
ty i en kärlek ren och en vilja fri de då mötas kan
i en skapande harmoni som visar hur
jin och yang då mötas kan bortom moll och dur
i en längtan sann och en tillvaro grann.

Hagar Gulli I. Sjölen

I skogens gyllene salar

Två ängsliga 70-plussare
Åker hissen ner från femte våningen
Öppnar porten mot friheten
Kollar åt höger och åt vänster
och ner mot kanalen på Styrbordsgatan
i arla morgonstund

De möter någon, stannar, väntar in, vänder tillbaka
Försöker hålla koll åt alla håll,
Håller varandras händer hårt
Men till slut kan de lämna staden
Och slappna av i arla morgonstund

I skogens gyllene salar träd in träd in
viskar de höga träden,
vi har rullat ut gyllene mattor
mjuka, tjocka, gula, röda, orange till färgen
I arla morgonstund

Några asplöv darrar fortfarande kvar i lunden
Det mesta gula har dok dansat färdigt med vindarna
Som spelat för dem en höstserenad
Och lagt sig till vila, stilla och tyst tillsammans
Under våra lyckliga steg i arla morgonstund

Anita Holmén

Forna Jugoslaviens »PerElla«

Det var en gång i det vackra Vinterlandet
långt uppe i Norden
där änglar, monster, demoner
lakejer, feer, drakar
djur och människor
levde tillsammans
under samma himmel.

Det var ett sagolikt vackert land
med demokrati, välfärd och yttrandefrihet
gemenskap, glädje
utvecklingsmöjligheter på alla sätt
vetenskap, teknologi, poesi
konst och digitalisering.

Men det fanns också i samhället
segregation, skillnad mellan rika och fattiga
sorg, orättvisor och maktmissbruk!

Det Goda kämpade alltid mot ondskan!
Där det gamla mötte det moderna i samhället!

Men denna saga handlar om Familjen
som består av mamma, pappa, dotter och son.
Och de bodde i Stok city i Vinterlandet.

Mamma Drottningen Noor
pappa »Morbror«
Sonen Prinsen
Dottern Prinsessan
Det var en känd serbisk och svensk
författar- och journalistfamilj!

Alexandra Luthander

Paradiset

I Engelska parken
I Ulriksdals slottspark
Neongröna löv på träden
En grönlysande vidsträckt gräsmatta

Fåglar sjunger i träden
Solen flödar generöst
Det är perfekta 23 grader
Det är mitten av maj

Lika ljust i mitt hjärta
som här i naturen
Om det känns som paradiset,
så är det nog det också!

Peter Palm

Fantasins bröd

Kocken dansar i det senapsgula köket, cyborgen står steltnad med kristallkulan i vänster hand, isbjörnar står konkretiserade här på gatorna, medan den vävda hänger på en vägg i hansastaden, i det ögonblick klockan klämtar för kyparen.

Du fastnar framför det abstrakta ansiktet och blir lugn i Château de Sancerres optiska illusioner. Språket sidogrenar sig och du tar en tugga till av det dedicerade seriealbumet.

Då kommer Fred Flinta in, för den glada tiden och det rabatterade utskänkta, på stamloket och det svarta fåret kliar sig mot stenvuren bak Balzacs boning.

I trippelpunkten dansar änglar över floden, och Obelix får en kopp kaffe serverat på Avenyns kafé där meddelas också dagspriset för årets halmbalar när, bagaren gläntar på sin dörr.

Ulf Dagman

Splash of Ink

Push harder if it doesn't open at first.
Don't give up!

Use your power to
open the door and enter your poetry.
It's been waiting for you.

There have been other guests
but all the time,
the words were waiting for you.

Move your pen across the threshold.
Guide it firmly on its path
between the eager syllables.

They yearn to feel the splash of ink
and stamp your vital message on this world.

Susan Cohen

Höst

Livet är i ständig förändring.
Genom stormar och hårda vindar.
Fast, förankrade i jorden.
Släpper vi taget om det, som inte hjälper oss att växa.
Ljudet av aspens löv, när vinden sveper genom
grenarna och lyfter från marken.
Dom virvlar runt som tonerna i en symfoni.
Ett vackert skådespel.
Precis som aspen ger plats för nya knoppar och blad.
Att växa när våren kommer igen.
Så fortsätter vi vår vandring vidare.
Till en högre dimension.

Carina Malmgren

Framtiden är en utopi – en samling av drömmar
vi ägnar våra liv åt att förverkliga.
Framtiden är en hand att hålla i under en stökig uppväxt.
Känslan av att någon bryr sig.
Framtiden är en kapitalinsats i en lägenhet som
ännu inte byggts. Modet att satsa på någon annans
visioner om en god konjunktur.
Framtiden är en svartvit ultraljudsbild.
Början på en relation som aldrig tar slut.
Framtiden är ett pensionssparande i etiska blandfonder.
Viljan att bidra till en bättre värld för nästa generation.
Framtiden är en dystopi – en tillbakablick på
de drömmar som aldrig slog in.

Elin Dofs

**MINA MINNEN BLEKNAR
LÅNGTAN FYLLER NATTENS ROP
EKO UTAN SVAR**

vviberg

En kvinna

O Gud!

Hjälp den stackars kvinnan
en trappa ned
som inte orkade med
att leva detta livet
som Du henne hade givit.
Hjälp den stackars kvinnan
som intet ljus kunde se.

Hjälp den stackars kvinnan
som inte orkade med
att motstå drogers ondska
en trappa ned.
Förgicks i samhällskvarn.
Fick för lite empati.
Hade inga barn
som henne kunde stå bi.

Ensam här i livet.
Det sägs utan släkt och vän.
Inte allom givet
ha en nära vän.
Låt hennes själ få vila
där uti Ditt hus.
Låt hennes själ få vila
i Ditt stilla ljus.

Leif Sahlman

Orden ur kroppen

Om det där när jag är kär
när du är här
när jag är här
när jag är
Eller om när osäkerhetens och rädslans stund
får mig att famla runt utan att veta
var jag bör, vill eller måste leta
för att hitta
en plats stadig nog
att sätta foten i nästa sekund
Eller då jag uppe på bergets topp
vid en stilla sjö eller störtande fors
eller vid havets strand ser
skimmerhimmel, bullermoln, sagoskog och spegelvatten
ser sol som dyker upp ur horisontens mysteriemörker
eller hur den färgar skimmerhimlen rosenröd
innan den försvinner
Allt detta och mer
som den osannolika existensen rymmer
föder ibland en glöd
som startar i mellangärdet och växer
till försiktiga flammor eller dånande eld
en önskan att få ord ut ur kroppen
en önskan att se vilka
vilka ord
som får upplevelsen att
känna sig beskriven

Eva Grip

Andens visa

Nej, du är ingen främling i din samtid
i så fall en främling i allt det timliga
men då vore du lika främmande
i Gustavianska salar och på medeltida torg
så stå inte bara där och tro att allt är över
ta din hammare och spik
Platsen är noga utvald, båten ska byggas här
ja, här mitt på torra land

Livets ande sjunger sin brummande visa
ännu ett kvartssekel in på det tjugoförsta århundradet
ingen nämner det, men det är inte förbjudet att nämna
Framtiden är ljus, ty den tillhör den som vågar,
och mod är andens dygd

Så kom ihåg, det är människan du ska rädda!
städaren, vakten, turisten
ur det brinnande Louvren
Mona Lisa får du lämna kvar

Sissel Almgren

Skogens katedral

Torn efter torn
ljus och skugga
följer på min väg i skogens katedral.
Fåglarna på gläntan
sjunger för livet.
Ängen blommar både ute och inom mig.
Skogens katedral,
mitt välsignade hem
mellan himmel och jord.

Leena Kuisma

svank och valv

*

Hälsinglands
kullar och svank
påminner om henne
tillsammans seglar de
genom trasiga regnmoln
hittar fram till sig själva
– en gemenskap
där ensamheten
inte längre känns
som en mening
utan konjunktion

*

medan vallhunden
vaktar
lyssnar vind i orörd skog
under valv av längtan
från då till nu och sedan
hon visar stigar
han aldrig gått
de rundar berg och stenar
stannar vid tjärnens spegel
ser liv som spräcker ytan
och himmel i öppen dager
den dolda kraften eggas
driver till okänd mark
när innerlighetens kärna
öppnar länk till kärlek

Fredrik A. Persson

Mylla och blöta sockar

Där var det bra mylla, tänkte en åkersork
i min inte ännu förtorkade hjärna
nu i denna heta sommar där allt
förvandlats till blytungta blöta sockar
jag suckar: – Ge mig mer att dricka
och sköljer ner den svarta brygden
med tre droppar mjölk

Ylva Seblén

gatorna ligger inte kvar
inte som jag minns det
från igår
det var en annan stad då
en helt annan värld
den var begriplig och självklar
och jag ... ja jag,
ja, jag hade en funktion

att bära dig
från sängen till badkaret
från golvet till sängen
från trottoaren till ambulansen
du faller överallt
men en gång för länge sedan
föll du för mig
det är därför som jag bär dig

eller bar dig
måste jag verkligen vänja mig vid dig
i en förfluten tid
måste jag verkligen fortsätta andas
äta och förtäras

fläcken av ditt blod
ditt sista blod, finns kvar i asfalten
inatt återvänder jag hit
bryter upp gatan och tar dig med hem
jag ska söva mig vid sten
för det är allt mitt hjärta bär nu

Susanne Nybacka

Dödens sötma
Lierar sig
Med kvarvarande liv
Bjuder upp
Till kind mot kind dans
Under sorgfågeln kvidande rop
Och vi hör himlen spricka upp
Bland dessa upptornande molnbankar
Och själva tiden sörjer
dess avknoppning
Ett avtagande
Ett stilla tvagande
Av våra nötta själskläder
När skepnaden stilla dalade
Och återtog vår inre jord

Susanne Eriksson

Kosmos heliga ljus 2024

Såg den gamla samla damm, som flög som Änglavingar
över himlens vida hand,
medan gryningen trädde fram och
lyste upp nattens mörka strand.
Det fanns även ett hav som flödade fram
från ingenstans och
träffade Jorden vid ett ingenmansland ...
och så vilda fåglar som
flög över spetsiga, uråldriga berg och
landade sen bland träden
i Skogens trygga hem.
Tiden försvann och friden återfanns, efter år av stress,
krig och skam.
Allt bäddades in i Naturens gröna filt,
där livet var åter fri, att levas
i harmoni, med Kosmos heliga ljus ...

Titti Spaltro

Natten komponerad av Bach,
morgonen improviserad av fåglar.
Över havets öppna dörrar
reser sig strofer av läppar.

Besöker dig i drömmen,
om dagen är du chimär –
med kaosartade glosor
stiger du upp ur havet.

Under vältaligt regn
klär sig dina dagar i hetta
just som buxbomen talar
talar till jordmånens åhörare.

Emil Ahlbertz

Den mindre rörelsen

När bara vi var kvar fick bara jag bli kvar
Ville alltid se mitt avtryck på
Någon annan, något vackert
Alltid lika förvånad över effekten på
Något annat, någon vacker
Som jag hade orsakat, jag
Nu motstår jag frestelsen att bli någon
Som passar nattliga besök
För att samtala eller inte säga något alls
Att påverka eller bli påverkad, orsak eller verkan
Att verka, och så en tid efter förmörkelsen
Inser jag att den mindre rörelsen
Var den rakare vägen
Till att förstå vad jag inbillade mig
Som sedan visade sig verkligt
Undvikande men gripbart
Undflyende men begripligt
I medvetandets mörkaste delar
Oförlåtliga handlingar som till slut
Får en chans att sjunka in, gradvis

Stilla

Trots rädsla för vad det leder till kapitulerar jag inför dig
Ger upp, tillgång till min själ
Har ingenting att försvara vill inte komma undan
Har ingenting att påverka bara förundran
Undrar vad som är kvar efter detta osannolika val
Att inte röra sig mer utan i sanning

Stanna

Björn Engqvist

Ljuset i dina ögon

ljuset i dina ögon besjälär dig
ljuset i dina ögon gör dig levande
ljuset ger dig lyskraften som leder dig
ljuset i dina ögon blir som en fyr i natten
ljuset i dina ögon får mig att finna dig en dag

när jag fann dig blundade du ... jag blundade
också ... ändå trots det ... och på grund av det ...
på grund ... av det ... ljuset ... ljuset var så starkt
att det fann oss ... liksom magneter drogs vårt ljusa
i oss till varandras ... ljus ... oh ljus det blev ...
ljuset hade återvänt till oss ... vi blev upplysta ...
om kärleken ... kärlekens ljus ... i varandra ... i oss
själva ... tillsammans ...

Eva Åberg

Humla – Du älskade humla

Du älskade humla så fin
från blomma till blomma
du samlar nektar likt vin

pollen du lämnar
till något ätbart
det ämnar

I dansens virvlar
blomma till blomma
Du vinglar

likt en suput
Du nu tagit
ett slut

nu dina vingar så nötta
Jag ser hur Du
sluter dina ögon trötta

drömmer Du om nästa dans
Du får en chans
där som lite varstans
i den nektarfyllda blommans krans

oh! jag en humlevän vill dig stötta

Lennarth Lindbom

Betraktelse

Det är så sorgligt när man får betala blommorna till sin egen begravning.

En av dem kom dessutom med något halvvisset från den egna trädgården,

som jag aldrig fick besöka. Men i alla fall.

Kaffet får man stå för själv också, och kakorna.

Jag, som aldrig varit religiös, var till och med tvungen att bjuda prästen.

De visste att jag inte ville ha det så. Men i alla fall.

Uttryckligen hade jag förbjudit dem att se mig efter min död.

Så stod de där i alla fall.

Någon av dem sa:

»Öppna fönstret, så att själen kan flyga ut.«

Vilket mumbo jumbo. Jag var ju redan borta.

Men jag glömde säga hej då.

Jag glömde också berätta, att instuckna bland böckerna på vinden, de som står till höger när man kommer in där, finns ett tjugotal tusenlappar som jag stoppat in mellan bladen för den händelse något någon gång skulle hända.

Nu ser jag dem vräka ner allting i sopsäckar.

Nu får de skylla sig själva.

Snål har jag aldrig varit.

Anna Hasselberg

Det här är inte en dikt, det är ett manifest
Jag levde tills nyligen som jag tyckte bäst
Vaknade kåt varje morgon
Var uppkopplad i huvudet
Mot en tjej som inte vill ha mig
Runkade minst tre gånger
Till en inre dialog i timmar
Drack sedan krogöl från morgon till kväll
Var mystiker ut i fingrar och tår
Jag skrev och gav ut böcker
Ritade snuskiga bilder maniskt
Brände på så vis nån arvsmiljon
Jag var gränslös men fri
Då hände något oväntat
Oombedd tog jag ställning
För en kvinna som blivit sexutnyttjad
Sedan slutade jag att dricka
Nu är jag nykter på trettionde dagen
Inre dialog har blivit monolog
Jag talar gärna tyst för mig själv
Och mår så jävla bra
Utan att känna sug efter öl
Bubbelvatten och cola får räcka
Jag runkar nästan aldrig nu
Allt har förändrats till det bättre
Och jag är kreativ som fan
Men väljer mina beroenden noga

Peter Beskow

småbrus

Det har noterats
att småfåglar
i bullrig stadsmiljö
sjunger
kortare och rakare
slingor
för att tränga
igenom bruset

Ungefär som
modern popmusik

Vi vet också
att människor
formade av enslighet
talar kortfattat
och ordkargt
på inandning,
kanske för att
undvika bruset

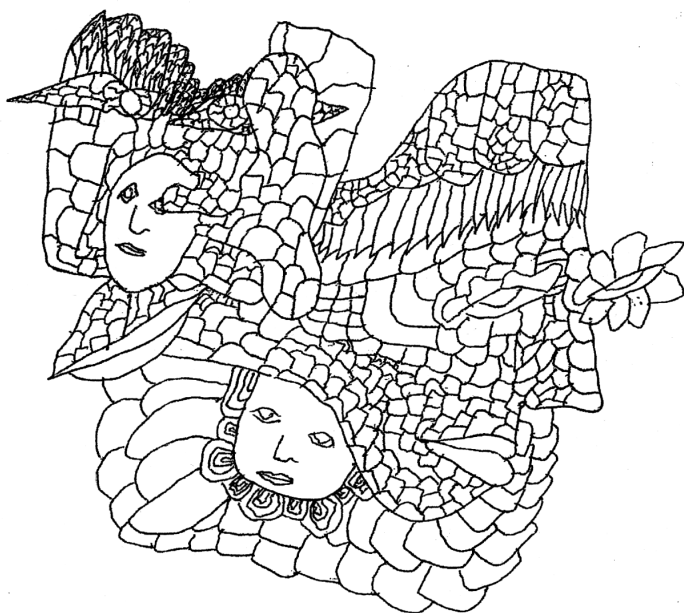
Det är inte
de som är små

Richard Thörn

Imagination

Jag såg en katedral som tycktes vara gjord av tusen vita fjärilar plötsligt förvandlas till en enda stor fjäril som flög in i ett hav av blåa blommor.

Per Magnus Eliaeson

Fram och tillbaka

Arvingen började charma den ensamma frun grundligt.
Hans inbilskhets jävade komplett lytena:
många nedanförmänskliga organ,
plastikopererad quornliknande röv
som trängdes under valkarna,
whiplashskadad xenofob.
Yachtklubbens zombier återupprepade
äktenskapsbrott överallt.

Överstens ärliga åsikter:
»Zambisk yrkesverksam xylofonist
wallraffade värmländsk utförsåkande tullkontrollant«,
snajdig rubrik!
Quizet »Präster och neurasteniker«, mindre lyckat ...
»Könsstympling, juste ingrepp – härligt grisiga foton«,
eländigt!!
Dagstidningens chef borde avrättas!!!

David Liljemark

Nyskott

Det finns ljusa dagar, vi kan kalla dem glömska. Men sorgen sitter i benmärgen. Inte som en parasit, utan mer likt en näringspinne i torftig pelargonjord. Den är inte nödvändig men dess närvaro ger skenet av att jag vet vad jag håller på med och att jag är måttligt hälsosam.

Det är inte växtligheten och den friska luften jag skyr när jag säger att jag hatar naturen. Det är maktlösheten. Kvadratmeter av blottad hud, en utsökt buffé uppdukad för myggornas snablar att penetrera. De sticker obönhörligt, oupphörligt, genom tyg, genom kropp, små smakprov mot min vilja. Consent is everything, the violation is everything. Jag står maktlös på kolonilotten medan Erika beundrar havtornsbuskarna och Klara entusiasmerar över citronmelissen, hon räcker mig en bukett. Den är full av sniglar. Jag tackar och gråter.

Kee Leong

Längtan

Längtan efter att få träffa rätt person
i kärlekens tecken.

Att få Njuta av det man skapat
och sin medvetenhet.

Att hitta en själsfrände som matchar ens
energier och passioner.

Men jag vill inte, förlora mig själv
som en oskuld.

Valentina Vanilledoff

Rötter

Jag ska utplåna mina rötter.

Jag ska dra handen över blomstren, varsamt, och rycka upp dem ur jorden. Mala kaffe på dem. Spara sumpen och strö i blomjorden mina krukväxter bor i. Kaffet ska jag glömma bort, låta kallna, låta skapa mörka ringar på insidan koppen, mörka ringar under ögonen.

Jag ska glömma våra bra dagar. Låta minnet kallna, likt kaffet. Allt jag ska minnas är såren. Och tårarna ska jag spara, jag ska hålla dem i blomjorden med kaffesumpen.

Jag ska utplåna mina rötter, jag ska odla något nytt. Jag ska aldrig återvända.

Kaffet ska jag hålla ut.

det enda jag har kvar är ringarna i koppen

och blommorna som spirar på fönsterbrädet.

Hanna Oswald Sablin

Förmågan att flytta berg

Yeah, du kan vara disträ och kolugn
Och formas som lera i en masugn
Eller spruta eld framför en brandkår
Och gräva precis där du står

Inre resor kräver inga pass
Och himlen är bäst som canvas
Rymden är allt vacker på distans
Men vad vet du om elegans?

Bank-ID-bedragare versus knacka dörr
Var det så mycket bättre förr?
Fast posten kommer varannan dag
Och välfärden tillåts att vara svag

Civilkurage i en slags slummer
Som ett bortglömt ISBN-nummer
Men vi måste stå upp och ta ställning
Våga gå ut efter kvällning!

Öknen är en stekpanna utan smörklick
Som tåget som aldrig avgick
Havet är en vaggande duk av oljefärg
Och din viljestyrka kan flytta berg

Glöm aldrig det

Johan Karlsson

Lex synd

Jag är kärnan av en förbjuden frukt.

Jag är lögn jag är otro jag är vrede.

Jag är en vildfors, bortom fostran bortom tukt.

Jag är kontrast mot normer bruk och ceder.

Jag är varje nyans i en regnbågsflagga.

Jag är ett liv med varierad funktion.

Jag är de sanningsord som aldrig blir sagda.

Jag är ett stjärnfall med okänd destination.

Du sökte en syndare men fann en fe.

Du sökte ett mörker men fann ett solsken.

du sökte ett offer men fann en gud att dyrka.

Du sökte en svaghet men fann en styrka.

Du sökte ett frö men såg ett träd få växa.

Du såg dig som fullärd, men jag blev din läxa.

Desideria Jungelin

Kristus
är en sol
av kärlek
be
med ansiktet
i marken
mot denna sol

Simone Södergran

Förtrollat snölandskap

Benen rör sig med viss elegans
på den gamla banvallens historia.
Gran och tall står där i sin glans
var och en med sin falna gloria.

Himlens färger väcker min aptit
på livets kraft som kan förändra.
Behöver inte gå här som en eremit
i det trolska snölandskapet kan allt hända.

En vinterklädd ekorre ilar fort fram
hastigt observerar ögonen dess rörelse.
Här går jag som ett stackars offerlamm
och längtar efter annan sorts förströelse.

Är det lätt att bryta gamla mönster?
Att se med andra ögon på allt?
Det jag vill se är ett nytt fönster
med ofärdiga iskristaller överallt.

Här på vallen känns det lätt i sinnet
med tankar om nya möjliga vägar.
Allt det vackra förstärker minnet
och det ouppnåeliga återigen hägrar.

Lena Öberg

En stund av ensamhet

En stund av ensamhet
En stund på jorden ...
Så finns vi inte mer –
under kärleken, som är trogen
Blickar ... Ljusets ängel ser ...

Inga blommor, inga tårar
finnas dit jag går

Le ... och tänk bland minnets vårar
att våra själar uti rymden når.

En stund på jorden som
hastigt flyktar
En stund av ensamhet –
Sen öppnas porten med himlens nycklar.

Britta Axelsdotter Boström

Signalfel

Finns faktiskt faror
Med att dricka för lite

Man kan bli uttorkad
Uttunnad
Uttappad
Ertappad
med att hitta sig själv

När man har sett nog
Drar man på sig
konjakskostymen igen
Den bågner
Den luktar
Men döljer i alla fall det värsta

Johanna Samuelson

Faderns aftonstjärna

Faderns aftonstjärna, ålderdomens glädje och hopp ... Han är bara 12 år och ligger medvetlös
I de vuxnas sjukhussäng, i de vuxnas IVA.
En sköterska torkar en tår i sitt öga.

En spinkig, ängslig, liten far viskar i sonens öra,
– Kan du min son, mig, din far höra?
Barnets vita, orörliga armar vilar på
»tegelstenstället«, själen håller på att gå över
räcket mellan liv och död.

Det känns som lasarettets väggar fått liv och går
på strid och suckar – Bli ense om, hur man skall
vårda barnet!

Redan slocknade livets låga ... lilla aftonstjärnan
flög sin väg. Varför grälade ni, om vård och
metod? Nu finns det bara gravvården kvar.

Gamle fars seniga näve ... smeker sonens kalla
hand – håller den i sin – håller sin döde son med
hjärtats band.

Mánja Waltman

Sommarens ljuva värme

Jag njuter av vädret, med benen utsträckta
under min parasoll.

Känner hur vinden sveper mjukt förbi med en präglad
doft av passionsfrukt, och mar de sol, tänker jag på
portugisiska.

Dansande, med blommors färgpalett – men ändå
makabert, varför?

Ah, nu ser jag. De ljusa strålarna börjar tona bortom
horisonten. Dystra moln håller dem gissla, likt
lekmanntjuven i butiken jag cyklade förbi häromdagen.
Jag drar upp mina lena ben mot överkroppen, intar
fosterställning, och känner en klump som tycks ha fastnat
i maggropen.

Vattendroppar faller ned från himlen.

Flytande vackert – blå, gul, blå, gul – men ändå
makabert, med anledning av dess moder sols frånvaro.

Jag reser på mig och rättar till mitt krulliga afro.

Beger mig in i sommarstugan, med vederbörlig respekt
för den annalkande ösregnets rigorösa konstprojekt.

En sammanblandning av vattnets effekt.

Dansande, med blommors färgpalett.

Emilia Wahlgren

Jag går över frusna ängar i morgonens klarhet
Fader vår som är i himmelen
På avstånd en flik av en nyss överisad vik
Helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike
Isskorpan lyser som nytvättat fönsterglas
Ske din vilja, såsom i Himlen så och på jorden
Men i min dröm finns varken äng eller vik
Vårt dagliga bröd giv oss idag
Utan skuggor av vad som var en gång ett liv
Och förlåt oss våra skulder
Men ingen dröm är grymmare än den i vakenhet
Såsom vi och förlåta dem oss skyldiga äro
För i gränslandet mellan sömn och uppvaknande
Och inled oss icke i frestelse utan fräls oss från ondo
Finns början till insikt om den sanna verkligheten
Ty riket är ditt och makten och härligheten
Och om nödvändigheten av att fortsätta
I evighet, amen.

Carl-Erik Wiberg

Länkad

Tankar är länkar i en kedja och kedjor lägger sig på varann i ett trassel av åsikter. Ett program om Sveriges rasbiologiska institut och åsikten, som stämmer in i kören.

Det låg i tiden att legitimera religiösa gamla skrönor om utvalda folk för att förklara den egna kulturens överlägsenhet. Fortfarande fanns där en klanledare, som drack ur en gudomlig kalk, med en nedärvd rätt.

Jag faller handlöst ner för hierarkins trappa. Förlorar fästet. Vågar ej tro på någonting. Jag bär på en tystnad, som fjärmar mig –

Omvärlden flimrar förbi. Om jag kunde stanna i fallet skulle allting kanske lösa sig. Men hastigheten är för hög och jag dör, ännu en gång.

David Uddenberg

Vårdagsjämningsdikt
Haikudiktning ur minnet
Ordbruk om jordbruk

Höstplogets tilta
Ömsom svartblank ömsom vit
I årstidsvila

Fjäderharvens klös
Cambridgevältens skär och tagg
Myllar stallgödsel

Såningsmaskinen
Ritar parallellt mönster
Ringvält håller fukt

Vårbrukets möda
Lagom med regn och solsken
Gröda blir föda

Lennart Carlsson

Minnen

Jag nosar på en vildros. Det leder till mystiska
känslsprång.

Från denna fläck, från denna vilda upptäckt i rosens doft
blir det ett fall bakåt till tidevarven solvarven månvarven,
vaxade barndomsminnen

men jag lägger dem fram på köksbordet väntande nya
tidens bröstmjölk

som framkallar både gröna längtan och hat

både medömkan och att nolla allt unket.

Jag förintar tiden medan minnenas kvällståg

sprängs av nattdrömmars mina.

Esko Järvinen

Covfefe

Jag är den mest framgångsrike som någonsin kandiderat i presidentvalet. Skillnaden mellan mig och andra kandidater är att jag är ärligare och mina kvinnor är mycket vackrare. Jag är intelligent. Vissa skulle säga att jag är väldigt, väldigt, väldigt intelligent. Jag kunde stå mitt på 5:e Avenyn och skjuta någon, och skulle inte förlora röster. Jag är faktiskt blygsam, blygsammare än ni någonsin kan förstå. När du är en stjärna får du göra vad som helst. Ta dem på f*ttan. Om Hillary Clinton inte kan tillfredställa sin man vad får henne tro att hon kan tillfredställa Amerika? Jag skall bygga en stor mur vid södra gränsen, och jag skall få Mexiko att betala för den. De sänder folk med stora problem, som de tar med sig. Droger och kriminalitet, våldtäktsmän. Men vissa är, antar jag, fint folk. De äter hundar, de äter katter. De äter husdjuren för folket som bor här. Jag är den minst rasistiska person ni intervjuat Desinfektionsmedel ... vi gör något, injicerar det. Vi vann detta val, en jordskredsseger. Om vi inte slåss av helvete har vi inget land längre. Jag försöker verkligen bli Kim Jong-Uns vän – och kanske blir det så en dag. Om Putin gillar Donald Trump, är det en tillgång Italien och USA har varit vänner sedan tiden för Romarriket. Den amerikanska revolutionsarmén erövrade fästningsmurarna, tog flygplatserna, gjorde allt den skulle F-35 är världens bästa stridsplan. Helt stealth. Det är bokstavligen osynligt. En ny kolgruva har öppnat. De tar upp kol och gör det rent Jag har något otroligt att berätta. Vi lanserar Trump-mynt, en symbol för Amerikas storhet Trump Victory Tourbillion är inte vilken klocka som helst. Det är en av de bästa klockor som gjorts. Skaffa dig Trump-klockan nu! Jag är ett stabilt geni.

Comet-Johan Bensin jr

Medvetande

Tänk om prematurt medvetande
skapade rum, ljus, tid och materia

Tänk om minsta lilla spinn i det minsta av en atom
I själva verket är medvetande

Tänk om minsta tänkbara gnista av medvetande
rörde på sig ofantligt lite
och skapade en kedjereaktion

Tänk om medvetande förberedde sig
en eon av tidlöshet

Tänk om medvetande öppnade rummet i inflationen
och i samma ögonblick vändes ut och in

Tänk om medvetande inte var
särskilt medvet från början

Tänk om medvetet medvetande
etablerade sig självt i gapet
mellan kvantvärlden och kosmos

Tänk om prematurt medvetande
skapade rum, ljus, tid och materia

Ellinor Hillström

Tankens känsla

Vad är en tanke?

Kan känslor beskrivas med ord?

Ur mina undermedvetna tankar

Föds hon

ÅNGESTEN

Hon sitter på min sängkant om natten

Vägrar lämna mig

Ur det omöjliga materialiseras hon

Hennes labyrinter lurar mig

Hon är syster med döden

Hennes färger går inte att skönjas

Hennes leende är falskt

Hon stannar

fast jag ber hennen att gå

Helena Leijd

Näktergalssång

I blommande maj, känner jag en mild bris,
och jag lyssnar på näktergalens sång i kvällens stillhet.
Men snart avtar dess toner, och natten blir tyst.

Under lindens blad, på gränsen till sömn,
somnar jag i gryningen, drömmande om paradiset.
Känner hur min inre sång växer i takt med ljuset.
Kärleken spirar i mitt hjärta,
och med denna inre sång njuter jag av livet
på min egen lyckas ö.

Josip Sumic

Death Itself Is Living Its Life

When the corpses grope continually in a butchered
abuse and anointing their carcasses crush in
debauched territories

Where trees fall captive in joyful pain

Neither in a besieged siege nor in a begrudged deed
shall the perish overwhelm grievous afflictions

And fest eating maladies embraced to endowed
afflictions consumed by a smashed powdered
kingdom objected to home of gladness, terms of
madness, deceased alive in its sipping heat of doubt.

Let languishing eyes fall on trembling hearts

So, the slaves possess the wrath of a healing anti-
antidote

Compassion exiled the world from God and the
numerous circumcised hearts

undertake delight in decrees and laws.

Painting the soul in tainted colours

Where death lives in life

Death itself lives in life.

Angela Aku Tarras-Wahlberg

I månens sken

Månen lyser över det gyllene trädet
en ensam vandrare syns på trottoaren

Hon går över prasslande löv
mot en dörr på glänt

Det sägs att man kan se en komet
om man rör sig mot horisonten

Riktningen oviss, ingen vågar säga
att kejsaren tappat sina kläder

Hon hinner innanför dörren
innan den stängs en hiss rör sig uppåt
ett trapphus vilar i mörker

Inga vandrare syns längre
ett löv virvlar till den andra trottoaren

Månen sänker sig bakom hustaket
fönstren slocknar ett efter ett

I drömmen springer jag snabbt
det finns så många barn som behöver räddas

Eva Hedlund

Molnsång på lövgång

Drömska nattkyss,
Låt mig alltid väckas bryskt.
De söker alla kärlekssånger,
Men bara i frusna perronger.
Alla står och balanserar på en svikt.
Det är tusen och en ord av vikt.
Vi måste akta oss för varsin tagg.
Droppar är aldrig gjorda av kristall.
I våra hjärtan det finns en önskan,
Om att det ska vara evig grönskan.
Själur ska inte vara stöpta i plast.
Världar slutar i en kontrast.
Av de silverdroppar som landat i gräset finns inga diamanter,
Bara en frusen längtan av förgyllda kanter.
Dagar som skapas och gjuts på stora torg,
Nätter väntar vid en hemlig borg.
Solstrålar söker alltid en hamn,
Ljuset vilar vid en trygg famn.
Någon dag sjunger alla på sin första strof.
Ta skydd innan det blir en katastrof.
Någoting kan se ut att vara förvridet,
Fruset som att det inte längre finns i tiden
Världen är en snurrande virvel
Den får oss alltid att sträcka upp handen mot jordens himmel.
Tyvärr kan det vara så att det vi vill uppnå,
Är aldrig vad som går att få.
Men du är min inspiration.
Ständigt långt bort från denna vandrande opinion.
Där finns en vind som susar
Bland vågor som krusar.

Therese Sjöqvist

Uppenbarelse

Den nickade, trippade
och tittade på mig

hoppade och tittade
pickade gång på gång

skuttade runt
framför mina fötter

Så tyckte jag mig se
skatan kunde le

Göran Ekström

Vart är världen på väg? – När jag kör på vägen
Så sitter de där – Mitt på vägen
Med skyltar och plakat – Mitt på vägen
Vi kommer inte fram – Här på vägen
Dom sitter ju där – Skriker och gapar
Det är våtmarker – Som ska räddas
Vem bryr sig om sånt – Nu för tiden
Vi ska ju till jobbet – På just den här vägen
Nu är det stopp – Dom är ju i vägen
Man borde köra på dem – Smeta ut dom på vägen
Släng dom i fängelse – Raka vägen
Lite sunt förnuft – Vart har det tagit vägen?

Det är viktigt att höras – i alla lägen
Men man kan ju alltid ändra sig – längs vägen
Det som nyss var sanning – blir nu en sägen

Sitter framför tv:n – Tittar på världen
Då står dom där – Mitt på vägen
Med traktorer och vagnar – Över hela vägen
Ingen kommer fram – På den där vägen
Franska bönder – Som protesterar
Den fria handeln – Ställer till det
Skönt att nån bryr sig – Nu för tiden
Ingen kommer till jobbet – På den där vägen
Att våga stå upp – Det är den rätta vägen
Det måste man göra – I alla lägen
Inte som vi svenskar – Knyter näven i fickan
Vi borde också ut – Hälla gödsel på vägen
Mod och engagemang – Vart har det tagit vägen?

Benny Fröjd

Glimt

Jag fick en glimt
av något
Och blev fångad

Jag fick en paus

Så oerhört kort
Gick inte att mäta i tid
Ändå växte den
Minuter
Timmor
En dag

Levde jag

Sorgen försvann inte

Förvånad blev jag Levande igen

Mest av allt
Jag önskar dig
Detsamma

Yvonne Johansson

Jag är en trasig själ som ett brutet rör som far runt i vinden vind för våg och aldrig hittar hem till himlen. Skicka en flaskpost, låt tidvattnet visa vägen. Trägen vinner eller i avgrunden försvinner. Var finns mitt öde är måhända min bro till ro byggd av tro Gud visa mig din tron

Mattias Nygren

Unsteady is the Head

They told her, softly: 'we've convened
to tell your grace what we have seen:
that yonder crown has such a sheen
even its oil is slick and clean
But should you wear it, mind your mien
and do not strut or stride or preen
The sword might well be straight and keen
the yeoman stiff in his routine
the nun can stand there, still, serene
but you must differ, sweet colleen
for you must sway! you must careen!
like silk and satin, percaline
with ruffles, creases, crooked seams
and bend as as leaves might wend between
the gales to dance on lines unseen
and never settle, that's your scene:
a queen must lean, a queen must lean.'

Andrea Hill

Kan inte sova

Kan inte sova
kan inte äta
men frukt går ner
hjärtat värker
men ingen ser

Jag dög visst inte för dig
var inte allt vad du önskar inte din grej
trodde vi skulle bli gamla ihop
dansa på en brygga i romantikens grop
men jag var för gammal för stor för fel

Så märkligt att just du gjorde mig hel
önskar er all lycka
jag har rött vin och badoo
kanske kommer det någon en dag som ser

Ett år var en enorm gåva
bättre att ha älskat och förlorat
Här kommer låten med gråten i min hals

Med gråten i min hals som trodde på vår vals
tar jag en cigg för att lugna ner
Gud får ta över tänker jag och ber
Hur kan man älska och lämna
och inte vilja mer

Önskar er all lycka
jag har rött vin och badoo
Kanske kommer det någon en dag som ser
Någon en dag som ser

Chanel Rychter

Åter gråter hösten

Åter gråter hösten
på gula våta blad
på de dödas grav
Alla Heliga Helgons dag

Försöker förstå
att allt levande måste dö
men det som göms i snö
kanske kan återuppstå

Och rosorna blommar
ändå

I Mexico firar man
de döda
med en fest

Men min väg är novemberkväll
kal och grå

Plötsligt ser jag
en liten blomma som är blå
tänker att det blir nog
vår igen – ändå

Marianne Garbrielsson

Identitetskris

Vem är jag
när mina böcker inte längre finns där
och bokhyllorna gapar tomma
alla tankar

 som flödade genom mitt huvud
 är borta

jag bjöd ut dem men alla avböjde
brännugnen tog emot
askan överlever
vem är jag då

Vem är jag
när vännerna inte längre finns där
min älskade är borta, sängen bredvid min är tom
alla känslor

 jag vill uttrycka
 förblir utan svar

jag bjöd henne stanna men hon hörde mig inte
brännugnen returerade
en påse aska, en grop i marken
vem är jag då

Vem är jag
när min värld inte längre finns där
bara mörker, tystnad, en oändlig tomhet
alla erfarenheter

 jag ville förmedla
 hann aldrig fram

jag bad om förlängning
men domaren blåste slutsignal
aska utspridd över en gräsbevuxen kulle
vem blir jag då

Rabbe Kurtén

Sannerligen
denna natt har varit olik de andra
Denna natt visade sig sanningen som hon var
Min blick möttes av en spegel
som visade
icke min yta
utan mitt sargade inre,
starkare än smärta,
skarpare än örnars blick,
mer sargat än krigets offer
Kvar av natten är skärvor i mängd
som vittnar om det som skall komma
Malmklockor klämtar

Annika Bengtson

Om träd

Jag sökte trädet
det talade till mig
med *sina* ord

ivrigt, de skira bladen
kraftfullt, de vilda grenarna

jag lyssnade
den sargade stammen

men rötterna
med sin milda ödmjukhet
viskade högst

* * *

Jag åt ett träd idag, men trädet ville gro
det väntade och vilade och byggde sen en bro
av minnen och en dröm, till världen utanför
där människobarnen roar sig och gråter, föds och dör

Jag tvekade en rymd, tog så ett vingligt kliv
och lämnade en pansarvagn för chansen till mitt liv
jag hittade ett frö, en dag när hösten kom
det vill jag ge till alla dem som träden tycker om

Lena Stangmark

Morsan ...
jag vrålar ditt namn
morsan – var e du?
Så banalt att längta bortom blommor och vin
så dumt att hoppas på din svärta som målar himlen
ditt blod täcker mig, din navel slingrar sig, jag kvävs
du har inga substitut
du har inga illusioner att väva in mig i
du är mer sann än någon annan, mer rejäl
– och snart är jag sjuttio år – – –
och du simmar i havets grönpolerade yta
du blickar från moln
du sjunger i graven dina egna sånger
du bär blommor som byxor, gräs är din blus
ingen kan ta din plats
du är mitt vrål
morsan
jag hungrar efter den baby jag var,
blott för att bli giltig inför världen

Lisbeth Lovén

Blodsocker

Jag skulle kunna dela ut egna flygblad bland folket
som en motkraft, men har fått nog av ord utan verkstad nu.
Jag skulle kunna sluta handla det du ser som skravel,
jag skulle kunna låta som ljudvågornas svall.
Jag skulle kunna sänka mitt blodsocker
till en nivå strax under din men det vill jag inte.

Jag skulle kunna spela Allan och leda marscherna
enbart genom att vissla på rätt sätt.
Jag skulle kunna vara megafonens högsta vrål
när aktiekurser faller som korthus i nästa bankkollaps.
Jag skulle kunna blåsa upp ballonger och gå till storms,
men visitationszonerna tillåter inget färgglatt som virvlar.
Och du, du skulle kunna öka din simultankapacitet
och jag skulle kunna visa dig större förtroende.

I verklighetens mitt är ett hjärta inte alltid rött.

Ola Lindvall

Nyårsdag om morgonen

Årets första morgon
allt så nytt

ett vet jag
vill vara nära
bredvid
bara så, bara det

bjuds in att vara nära
känner mig trygg med dig,
skriver du

en subtil gest
och jag glider över tröskeln

får komma närmare
kommer närmare

är (där)
är nära
en stund

nära en stund är jag (där)

Anna-Britta Bungner

Hon fick en resegrammofon
en singelskiva med Jim Reeves
och en brandgul collegetröja
för moderskapspenningen
som automatiskt betalades ut
fast barnet fanns
någon annanstans

Hon spelar distant drums
och green, green grass of home
igen och igen
genom henne
far ett korsdrag
utan att frisk luft
når lungorna

Lisa Leontjev

Ett dagsverke mer eller mindre

Jag hörde Bruno K Öijer
mässa på östgötska
hur nära låg inte detta
mitt hjärta!

Jag hörde Åke Hodell
hämma fast sitt antimilitaristiska budskap
på sitt sätt imponerande
i sin konsekvens

och jag kände att jag
saknade tålmod
inför den långa resa som förestod
jag ville igång genast!

*

Hade jag vetat att Peter Lindfors
väntade mig
längs vägen
hade jag inte bangat

Men stått stilla en stund
i andlös förundran inför uppdragets vidd

Andreas Björsten

Söndag

Fåglarna kvittrar när solen går upp
gardinerna fläktar och sängen är skön
sträcker ut kroppen med ett lättjefullt stön
jag njuter av tidningen, toast och min kopp

Jag fyller min själ och lögar min kropp
och tuggar ännu på bullens små frön
ser fram mot den långa dagen på ön
med en befriande känsla av hopp

Timmarna flyr och dagsljuset tar slut
på kvällen kommer långsamt min vända
den kryper längs ryggen och jag vill ut

En sorglig avslutning på en så'n dag
med nattens ångest minut för minut
i morgon är återigen – måndag

Torun Ewald

Rebirth

beneath the surface
etched in the marrow of my bones
each scar a testament
a map of wrong turns taken
a tempest of unheard screams
echoes of betrayal
the agony lingers
as if the air itself has become a blade slicing through sanity
every moment of stillness is a fleeting respite
a fragile wish for tranquility
frozen with terror
waiting for the next wave of torment
i walk into ancient woods
my tongue heavy with chants of old
calling forth the spirits of all i once was
a lineage of women
of warriors
of whispers
the vengeance is not of blood
but of spirit
for you too feel the weight of your crimes
to collide with the reflection of your cruelty
to be wrapped in the essence of your own darkness
my revenge is not of this world
it's the rebirth of my spirit
soaring high above
unfettered
unbreakable
the woman you thought you had broken is standing here
an avalanche of resilience
a specter of retribution

Matilda Joon

Står han bredvid mig

Står han bredvid mig
drar jag honom undan
den passerande trafiken
han är kvar hos mig så

När jag hörde honom prata för första gången
trillade jag nästan
stod på tå för att höra varje ord
Tassandes omkring i mitt liv
han hade ingenting att säga
men sättet han sa det på
sörjer jag jämt

Jag brukade säga att det värsta är
om jag inte minns
jag minns hans vita t-shirtar
mest hans lilla säng
Som något så långt bort
att man inte gråter av sorg utan förvåning

Majken Hallgren

Skydda Moder jord

Skogar och berg,
ängen med färg
av blommor och gräs så grön.
Himlen så blå,
en rinnande å
till havet. Vår jord är skön!
Tänk på allt liv som vi har,
låt oss behålla det kvar!
Ge jorden allt skydd hon är värd
på sin långa färd
i planeternas sfär.
Vår älskade blåa planet
svävar i rymden, vi vet
skönast av alla, vår jord i vår galax.
Människor här
träd, blommor och bär,
som lever i vår natur.
I frihet vi vill
få här finnas till
tillsammans med alla djur.
Så låt oss nu rädda vår jord
från krigslust, klimathot och mord!
Låt ej allt som lever och finns,
för kortsiktig vinst
tas bort, nej nu minns
allt vackert och skönt som vi vet
hon ger oss vår kära planet
nu måste vi kämpa och skydda moder jord!

Ulla Risling

En efterfest för länge sen
där nästan alla gästerna har gått.
Men vi är kvar i resterna av morgonen,
en studie i gin och blått.

Jag borde dra men stannar kvar,
och även om du sitter långt ifrån
så söker jag i djupet av din blick ett svar.
Jag vet – jag är ett litet fån.

Bland flaskor, glas och tidigt ljus
har alla somnat utom jag.
Och handen snuddar vid dig i mitt rus,
(det vackraste med denna dag).

Och sen slår porten bakom mig igen,
och gråa moln får se mig gå.
En fjäder blåser bort på asfalten,
jag återvänder hem ändå.

Elsa Lindblad

Kaos

Mitt inre kaos,
Speglas av det yttre kaos,
Som dagens värld är.

En ond spiral som drar mig,
Längre och längre ned,
I ett virrvarr av smärta.

Hoppet,
det som kan bromsa karusellen,
Var är det?

Nedbäddat,
långt bort och längst in,
I min själ.

Sabar AR

Ljust eller mörkt

Mörkret väller orubbligt in som en gråbrun filt
ett regelbundet ångestpåslag
att anamma det mörka kan te sig rätt imbecillt

Hur ska då den ledsne skaffa ett naturligt driv
tända en låga
Se livet med glädje, bli mer positiv

Fröding skrev ur sig sin olust med »grå, grå, grå«
kan vara en enkel väg ut
Tomas Ledin tycker livet är toppen, nöjer sig med »blå, blå«

För de flesta är det varken eller, ett c'est la vie
livet är det som pågår
Vi bör förstå att dagen blir så bra den faktiskt kan bli

Ted Bolin

Börja Finnas: Väck hösten i dig

Höstens magiska färger
Sprider glädje
Höstkarneval i naturen
Affärerna fyllda
med mörka kläder
massan klär sig i svart
varför?

Börja blomstra
Ta på dig färg!
Väck känslor
Ge energi
Gör dig synlig du finns
Jag träffar i T-banan
en kvinna med rött hår
färgglada kläder
wow

Vi båda färgstarka finnar
Hon i rött jag i rosa
Vi finns!
Finns du?

Evie Roseneld

Monolog Buss 56

Nu är jag trött på att vara sådär prätigtig.

Nu vill jag säga vad jag tycker.

Utan att bry mig om jag sårar.

Jag vill spela bort alla mina pengar på fåniga spel.

Dricka mig full och skita i att gå till jobbet i morgon.

Skulle gärna vilja slå nån på käften också.

Vet bara inte vem.

Men skit samma.

banka på nån bara.

Sitta uppe hela natten.

Pimpla rödvin tills ögonen blöder.

Äta stekt potatis och fläsk tills jag spy.

Inte duscha. Det är för jobbigt.

Städa? Vadå? Disken? Skit i den du.

Leta upp alla spektakulära sidor på nätet

och ge fan i att vara social.

Aldrig mer politiska eller sociala diskussioner.

Bara vara

bara vara själv

bara vara

bara ...

Ulla Berglund

27 oktober 2024

Jag rensar i mina arkiv
det virvlar omkring skrivelser, artiklar
och myndighetskorrespondens
från tidigare liv i kamp och konflikt
Minnen från 90- och 00-tal
i mörka energikrävande kulörer
Jag flydde civilisationen ett tag
bodde i en sommarstuga
när konsekvensen
blivit elöverkänslighet
Nu kämpar jag inte längre
Slänger alla papper i mapparna
ur dessa trillar det muslort
Jag var aldrig ensam där i stugan
i min sjukdom och desperation
i min kamp för sjukpenning
Sorkarna övervakade allt.

Anna Stugvard

Finaste kompisen Berra

Öppen hälsning till finaste kompisen Berra:
Tack för att du bjussade på baddare med mos vid Zinken.
Stort! Och tack för att jag fick låna den där Kalle Anka-
tidningen av dig den där gången 1969. Episkt!

Till finaste kompisen Berra:
Tack för att du lånade ut ett kådis när jag skulle dejta
den där pinglan 1969. Det kom visserligen inte till
användning, men tanken. Tanken!

Öppen hälsning till finaste kompisen Berra:
Tack för brudragningstipsen du gav mig 1980!
Visserligen funkade de inte, men jag gjorde säkert nåt fel.
Heders!

Öppen hälsning till finaste kompisen Berra!
Tack för att du hjälpte mig på friluftsdagen på högstadiet.
Du gav mig alla bokstäverna från de olika kontrollerna
så jag kunde fylla i kortet med ordet NAGPET och bli
godkänd. Snacka om polartag!

Tack finaste kompisen Berra som tipsade om ungarlens
smidiga strumptvätt: Man slänger ner strumporna
i badkaret och strör på tvättmedel och sen på med
varmvatten och strumporna får ligga och bada, tills man
plockar upp dem och sköljer av dem med duschen!

Tack finaste kompisen Berra, som 1963 drog i Stopp-
snöret så skolbussens bakdörr öppnades, så jag slapp
komma sist i den där jävligt långa kön. Polartag!

Dennis Renfors

Det är dags nu, det finns inget återvändo. Jag öppnar dörren och släpper in Den. Håret är på ända, ögonen lyser och ett gutturalt väsande kommer ur strupen. Vi tittar på varandra, samtidigt kör jag mitt mantra »Det är jag som är normal ...« Jag har så lätt att bli lurad, snärjas in och tro det är jag som är den konstiga. Alltid mig det är fel på. »Det är jag som är normal ...«

Den ler och börjar skratta. Nackhåren reser sig på mig och jag tar ett kliv bakåt, men har ingenstans att ta vägen. Varför är Den här? Svaret är enkelt: det är min tur och det finns inte utrymme för egna initiativ.

Jag tar den utsträckta handen och vi går ut i betongen, bort från betongen, ut mot det dolda. Där är det grönt, det är fuktigt och det är ostrukturerat. Det omfamnar oss. »Det är jag som är normal ...«

Den har kommit hem. Ögonens grönskimrande är inte skrämmande längre, de gnistrar av värme. Jag lutar mitt huvud mot en tall, står där och känner närvaron. Närvaron av allt liv som döljer sig under barken. Här är Den i sitt rätta element och visar mig vägen. Jag trevar mig framåt. Jag känner bergets skrovliga yta under mina händer. Förmimmer granens doft. Min kropp minns, det sinnet glömt. Jag är vilsen och hemma, på samma gång. Är det jag som är normal?

Susanna Lindholm

Äntligen helg
Solen skiner och vi ska kratta löv
Åker till tomten med bil
I det vackra landskapet

Nu är nästan alla löv gula på de träd som ännu
Har några löv kvar

Här om dagen sprang jag i skogen
Mina fötter ville sikta
På de torra löven
För att jag ville höra prasslandet

För några år sedan la jag märke till
Röda löv
Efter en brant backe

Även nu fanns det
Röda löv just där

Hjärnan minns dåtid
Tankarna drar i väg

Påminner mig
Om att nu är nu

Så tacksam för att vara
På en bra plats i livet
Och att medvetet öva
På att vara här och nu

Jessica Lindholm

Så enkelt

Det var så enkelt att lägga till dig
till den där låten
som att möta euforin
i ett ösregn följt av en
stark värmande sol
om sensommaren
i de själsliga spår av läkning
vi både haft , allt låg där,
till slås i spillror,
allt var så enkelt
som spela låten, som allra helst inte skulle ljudas,
det var så enkelt
att placera dig just där,
där den sjuka själen känns skör
för se hur den föll i fler bitar
mer än någonsin tidigare,
Det är inte lika tyst,
att falla handlöst denna gång
Mer att landa i känslan av mjuk bomull,
eller som på höskullen fast utan snuva,
det är så påtagligt mer,
att mötas, att inte bryr sig
När man just gör det, bryr sig,
Stå så öppenbröstad som skör
sen höra om den där koppen som blev stulen,
svara dig rakt av, ärlighet varar längst,
du svara att du var besviken
på mitt svar och gav dig av...
Som du nu fattas mig – jag behöver dig – tror jag –
behöver du mig?

Lealive

Jag älskar dig

Du är måttet på mina lycka
som kommande dagars melodier
Du är mina
Dagdrömmar och nattliga tankar
Med vackra moln himmel
Vårens glädje och höstens vemod
Älskade du är min sång och min sorg ...

Dan Nyamaa

Ljuset

Du öppnade mina ögon. Jag såg hela världen
i alla dess färger och former. Mina ögon såg ljuset.
Du fick mig att höra fåglarnas kvitter och syrsornas sång.
Jag lärde känna igen din röst.
Du fick mig att känna doften av blommor och ängar.
Jag kände igen syrenen.
Jag fick smak för livet.
Du hittade min nyckel, borttappad för länge,
länge sedan. Du kunde öppna alla låsen, genomrostade
och bortglömda.
Du gav inte upp. Du fick upp alla dörrar, igenbommade
både på utsidan och insidan.
Du visade mig vägen. Du hittade min stig, igenvuxen,
som ingen hade gått på år och dag.
Jag kände mitt hjärta börja klappa igen.
Det var Du, som var det ljuset.

Pekka Ala-Mutka

Drömmen

Jag är dansen som fladdrar hit och dit
Du är drömmen som rör sig vid min sida

När vi ses är det som
en storm hittar sin rytm
som att hela världen vill leka vår lek

Vi är gnistor i mörkret
ett tyst »ja«
ett kattlikt »mjau«

Våra skratt, nej, de är inga vanliga skratt
de är skratt för såna som känner livet väl
och ändå väljer att se skönheten

i kyssarna
små påminnelser om
att vi är mycket bräckliga

Vi tänds, brinner upp, släpper taget
som något som vänder hem
Lite bundna, lite fria
i den oändliga rörelsen
av ett enkelt »vi ses«.

Marilyn Roseneld

Under tiden

Du förstår säkert att allt inte bara kan vara frid och fröjd, att du kommer att få frågor, ställas till svars. Efter att du har levt under jorden i nästan 50 år. Efter att du iscensatt, fejkat din egen död. Sedan dess, var har du varit i alla år, vad har du sysslat med och varför?!

Frågor som jag ställde i en dröm häromnatten. Till min mamma som dog våren 1975. Då var jag sju år. Jag deltog inte i hennes begravning. Barn skulle inte det på 70-talet. Man trodde inte att det var bra för barn. Alltför upprivande ansågs det vara.

Istället började jag drömma en seriedröm. En dröm som upprepas med små variationer. Om att mamma inte alls hade dött. Plötsligt var hon tillbaka. Vi såg henne på håll, min bror och jag. Vi kände igen henne. Även om hon åldrades med åren. Vi pratade aldrig med henne. Inte ett ord.

Men efter 20 år drömde jag slutet på seriedrömmen. Då går jag till fram till henne och säger: Det är bra nu, det är förlåtet. Varvid nästa seriedröm tar vid. I den ordnar jag med mammas begravning, som är mer än lovligt och lagligt försenad. Det har jag gjort nu, i mer än 20 års tid, nattetid.

Och nu är hon alltså tillbaka igen, högst levande, i drömmen. Allting går visst inte över. Vi ringar in eller kringgår, jag vet inte vilket. Vi går i cirklar, livet en cirkulationsplats. Vi går inte över. Vi skulle behöva tala allvar med varandra. Om det här att du dog 22 mars 1975. Komma till saken. Någon gång. Det är på tiden. Att vi gör det – nu.

Karl-Johan Rahm

Nypon står i vinterskrud,
taggiga men inte farliga,
med doft av guld.

Sienna Christine Oback Rohrbeck

Tidsintervaller

Tidsandan håller mig kvar
Greppet är hårt
Färgerna brutala

Se Dig för
Förlora inte fästet
Tidsandan dominerar
Detta borde man förstå
Kan Du ?

Tidsförloppen avlöser varandra,
som strömmande vatten
Jag flyter med

Slutet är väl synligt vid horisonten

Sigrid Tadros

Arachnes väv

Arachnes trådar
Sällsamt skira
Orubbligt starka
Nästan osynliga
De arga snubblar och sliter i dem
Behänger dem med taggar och siktar på dem med missiler
Blinda för den sammanhängande väven

Arachnes tårar
Gnistrande dagdroppar i silke och lin
Rinner skickligt mellan hennes håriga fingrar
En karta väver hon
De visa jublar och smeker
purpur och guld i det löftesrika mönstret
Ser den gudomliga skönheten

Arachnes skuld
var inte högmod bara stolthet
Naturen tröstade henne
Men om makthavarna erkänt sanningen
hade väverskan ännu levat
gobelängen blivit fullbordad
och världen varit enad

Marianne Peres

Gryning över min grå plats

Den dagen dina älskade ögon stelnade
blev du mitt hjärtas smycke
och sorgen blev min kappa.
Gryningen lyser brandgul över min grå plats
men din sol har för alltid gått ner.

Ulla Holmlöv

Hamstern är vit och söt, som snön.

Jag vittrar, vattrar,
faller, sliter.
Och det svider på mitten,
liksom underifrån.

Är de barnen, oviljan, fjärrvärmen?
Som rottingstolen ställer jag mig så långt bort från
elementen som jag kan –
man vill ju inte torka ut.
Men snön vill jag ha.
Inte den blöta,
men den ganska hårda.
Välpackade!
Så det knirrar, knarrar, dorrar, darrar.

Snart pallar jag inte mer.
Hur mycket ska det vara, egentligen? Hur mycket?
Sex timmar – nej åtta. Fyrtio på en vecka.
Inte mindre, säger vd:n ...
Ja,
men hur länge?

Grått. För grått.
Vi pratar väder. Ingen undgår.
Några drar till Thailand. Några stannar.
Vem ska annars ta hand om mormor.
Hamstern är vit och söt – som snön.
Sen dör den.

Karin Nilsson

Hälsa

kan du inte bli min sol
bli min morgonstund

vill du inte bli mitt uppvaknande
bli min middagsstund
är det en alldeles för stor börda
bli min kväll
år skymningen ett övermäktigt krav
bli min natt

Men lova
svär på nattens kyliga andedräkt
att komma tillbaka
att alltid bli
att aldrig dö

Katarzyna Ochotnicka

Du gör si och Jag gör så ...

Du gör si och Jag gör så
hmm ... hur ska det gå ...

Visst är det bra att vara olika ändå
men hur möts vi ibland
om vi är *alltför* olika då?

Kom till mig så kommer jag till dig
så löser vi det så

hur olika vi än är eller inte ändå

Vi är så många i denna Stora Värld

så det kan verkligen vara värt att veta
hur vi gör
när vi inte alla sjunger i samma kör

Vi skanderar eller håller tyst

men det bästa är
om det ändå inte leder till någon tvist

Det kan bli så trist då det vet vi alla sen förut
hur denna värld då lätt ser ut

och ändå undrar jag
hur vi kan vara så olika ibland

som natt och dag ...

Du och Jag.

Susanne Wiklund

Bitar och Skärvor vid Hornstulls Strand

... skulle så gärna berätta något om Hornstulls Strand

Kistalight på spaning bland hipsters och veganer vid konstverket *Miraculum* 510, strax bortom Rio och den gamla Badbåten.

Högalids Folkskola, det kryllade av ungar, Benke, trilingarna Björn, Bertil och Bo lika som bär, spjuvern Mikael, glada Titti, Birgitta med lockiga håret som alla killarna blev kära i, Bernt från Långholmen som smygrökte fimpar och godmodiga Mats. Vår snälla fröken hette Elsa Karlsson, hon lärde oss läsa och skriva denna gåtfulla process, plötsligt bara händer det, och hon lät Kistalight få läsa Selma Lagerlöf. Nils Holgersson istället för örffilar och skäll!

Slipgatan var en ravin i stadsgeografen, funkis på Bergsunds gamla varvsområde. Små lägenheter, arbetarklass och det kryllade av ungar på gatan. Gatan var ett dagis och ett fritids där vi barn själva fixade vår pedagogik långt bortom curlande föräldrar och en välvillig skola.

Jumpa på isflaken var något för oss busiga killar, grå mist och smog, isränna i farleden, mistlurar och Gröndal i dimma, och allt för tunna isflak. Kistalight dog där några gånger vid Bergsunds Strand, de äldre grabbarna Kjelle, Lecke och Tom drog upp mig, blöt som en nisse i en novell av Selma Lagerlöf, redo för en match i Folkhemmet.

Tommy Sjöberg

Prima ballerina är det jag vill bli.
Prima ballerina, för då blir jag fri.
Mitt paraply lyfter mina drömmar som ryms inuti.
Ryms och får luft när det är tufft, men sen kommer jag
ner och blir hel igen min vän. Du är väl min vän, är du
kär i mig än, det blir du ju sen, när min karriär tar fart. Ja
det gör den ju snart, såklart.
Den flyger som mitt paraply om jag släpper det fritt, det
spritter i bröstet och pirrar i benen och jag ska bli hel
igen och prima ballerina den fina slippa pina mig för dig,
är det inte fint så säg.

Vår vänskap är som en skadeskjuten fågel
Man vet inte om man ska låta den somna in eller ge
den en chans till. Det unika ligger i detaljerna, kanske
charmen i det tilltufsade Men va hjälper charm om
fågeljäveln dör?

Jag vill ha en egen skog, en som bara är min.
Helst ska allemansrätten undantagas så jag slipper
grubbla över hur allt bedagas, eller snubbla över
schweiziska tältare eller polska bärplockare, men framför
allt så jag slipper snubbla över dig.
Och så jag vet att träden har det bra och är skyddade från
din skövlingsmani. Träd är mycket känsliga individer.
Om jag hade möjlighet att gå tillbaka i tiden skulle jag
göra allt det där ogjort. Jag skulle vänt tillbaka samma
väg som jag kom istället för att hugga ner din älskade
heliga julgran med yxa, så hade jag kanske kunnat rädda
vår vänskap.

Linnea Sjöberg

Vid min frånvaro

Det lär bli att sluta regna
dagen efter min avfärd
Jag vore molnen
Det lär bli att blommorna bleknat dagen
efter min avfärd
Jag vore fjärilen.
Det lär bli att att träden blivit bar dagen
efter min avfärd
Jag vore löven.
Det lär bli att sjön frostat dagen
efter min avfärd
Jag vore fågeln.
Det lär bli att grannens son gråtit dagen
efter min avfärd
Jag vore hans skratt
Det lär bli att en annan svägerska glädjats
dagen efter min avfärd
Jag vore hennes vemod
Det lär bli att berusade grabbar slutat rusa
dagen efter min avfärd
Jag vore deras druvmust
Det lär bli att hösten ankommit bara
dagen efter min avfärd
Jag vore sommaren

Bolormaa Banid

I skuggan av ljus

I skuggan av tvivel
blinker ett ljus,
en sparad låga.
I ljusets skugga
en strimma hopp.

Tvivlet söker svar
bland ljusets skuggor.
Bland skuggorna
blinker ett ljus,
som kommer och far.

Ljuset tänds och släcks
och tänds.
Flämtande blinkar ett ljus
en hoppets låga,
som mot skuggorna åter vänds.

I tvivlets skugga
och i ljusets hopp
tänds åter tvivlet,
som en evig plåga.
Ljuset lever av sin låga.

Bo Göran Nilsson

Kiosken på hörnet
som har öppet
24/7
sprider sitt trygga ljus
i natten.

Slocknar
aldrig.

Finns alltid där
när jag behöver.

Den är
minst lika relevant
för min tillvaro
som solen.

Och när solen
slocknar
kommer kioskens ljus
lysa
i minst
åtta minuter till.

William Äbrlund

Sanningen svider

Verkligheten är inte alltid lika behagande som skönheten
För när dessa paralleller möts
Förvandlas det till ett perspektiv
Som kan vara svårt att förlika sig med
Att skina som solen i dess bäste utsträckning
Kan vara en målsättning
På Jorden
Men att förstå sig på dennes verkan
Är en slutsats
Som inte är helt lätt att förstå
I dess djupaste spets
När allting flyter samman i de olika falangerna
Sätts omvärldsläget på prov
Hos civilisationen
I en viss besvikelse och förödelse
Som ingen har svar på vart det leder
I denna fråga ...

Sebastian Lindskog

Tankarnas fånge

Tankar, tankar som håller mig kvar
När jag vill flyga
Tankar, tankar som lämnar inget kvar
Åt fantasin
Tankar som säger jag borde, borde gjort
Inte du kan, du kan göra
Tankar som fastnar i negativa banor
När jag vill kunna njuta av den fina stunden här med dig
Tankar som snärjer, binder, attackerar mig
Jag vill se lyckan, lyckan att finnas till här med dig
Tankar, som håller mig kvar
När jag vill flyga och söka nya svar
Du duger inte, de duger inte, inte tillräckligt bra,
kommer aldrig att gå
Tankar som låser drömmarna i låsta skåp
Jag vill hitta nyckeln för att låsa upp mina tankar
och låta dem blandas i glädjens strömmar
Jag vill kunna sova gott och drömma
möjlighetens drömmar
Tankarna är mina, jag har dem alltid
Men jag måste ändå kunna lyssna, lyfta och bara vara fri

Ola Nordlund

*

Ný man
betyder nya underkläder
Jag har alltid tyckt om nya saker

*

Nýr maður
þýðir ný nærföt
Ég hef alltaf nýjungagjörn verið

*

A new man
means new underwear
I've always been keen on new things

*

Un hombre nuevo
significa ropa interior nueva
Siempre me han gustado las cosas nuevas

*

Helen Halldorsdottir

Sun

Solen ger en glimt av
glädje
Solen läker
Solen ger en glimt
av hopp
Solen värmer
Solen ger energi

Ulrika Lindskog

Nu har löven
fallit från grenen till marken
Allt är stilla på natten

På dagen färdas vattnet genom
städer byar och dalgångar
Hus och bilar kastas omkring av
jättar som skrattar så barnsligt när de ser
vad de gjort

Jorden spricker och fiskarna fastnar och
medan vi ser på nyheterna
beskjuts människobarnen av
tappra krigare som stapplar under tyngden
av sina bördor

Ibland visar sig himlen
bakom de nakna grenarna
Guds himmel eller ingens
Vi letar i minnet efter något
att hålla oss i

Lars Inge Widlund

Vetskap

Ordlöst är närande
kan ge närhet
närvaro
gemenskap
Kan hjälpa dig att se dig själv och andra

Ibland behövs ord
Ett ord kan räcka
för att lyfta, hålla, hjälpa stoppa
nå en människa
Många ord kan få öron att stängas
eller så kan de missförstås

Kan du höra dig själv?
Kan du röra dig själv, ditt hjärta?

Kan du känna stjärnorna i ditt bröst
Jorden under dina fötter
Livet är stort
Större än ord kan säga
Större än vi kan förstå”

Åsa Nylund

En vädjan

en gång
en isande kall januarikväll
tog jag din hand, bad om att
få återvända till de levandes värld
du sa ingenting

en gång
på en upplyst gångbro
kastade jag mig i dina armar
bad om en väg ut ur
dödsriket
du sa ingenting

dörren till de levandes värld förblev
stängd
försluten
låst

jag vände och gick
sökte tillflykt på en helig plats
ett utsiktstorn där ditt namn och mitt
bland många andras stod
skrivna
skurna
i träaktig hud
som ett vittnesmål
om de liv som var
en gång

David Danielsson

AI försöker, men faller så platt,
orden blir tomma, känslan blir matt.
Med rader som låter, men saknar allt djup –
en patetisk spegel, ett digitalt stup.

Michael Frimmer

Likt Yoda
vill jag bo
i mitt andliga träsk

TräskJesus

Medverkande

Ahlbertz, Emil.....	49
Ala-Mutka, Pekka.....	110
Almgren, Sissel.....	42
Andersson, Johan.....	30
AR, Sahar.....	100
Arya, Akram Monfared.....	15
Banid, Bolormaa.....	122
Bengtson, Annika.....	88
Berglund, Ulla.....	103
Bergsten, Marianne.....	26
Beskow, Peter.....	54
Björklund, Bengt O.....	11
Björsten, Andreas.....	94
Bolin, Ted.....	101
Axelsdotter Boström, Britta.....	65
Bungner, Anna-Britta.....	92
Carlsson, Roger M.....	27
Carlsson, Lennart.....	71
Cohen, Susan.....	36
Comet-Johan Bensin jr.....	73
Dagman, Ulf.....	35
Danielsson, David.....	131
Dofs, Elin.....	38
Ekström, Göran.....	80
Eliaeson, Per Magnus.....	56
Engqvist, Björn.....	50
Enmark, Pernilla.....	24
Eriksson, Susanne.....	47
Ewald, Torun.....	95
Frimmer, Michael.....	132
Fröjd, Benny.....	81
Garbriellsson, Marianne.....	86
Granath, Liselott.....	29
Grip, Eva.....	41

Halldorsdottir, Helen.....	127
Hallgren, Majken	97
Hallsten, Sune	23
Hasselberg, Anna.....	53
Hedlund, Eva	78
Heldt, Ingrid	12
Hill, Andrea.....	84
Hillström, Ellinor.....	74
Holmén, Anita.....	32
Holmlöv, Ulla.....	116
Johansson, Yvonne	82
Joon, Matilda.....	96
Jungelin, Desideria	62
Järvinen, Esko	72
K, Pia.....	9
Karlsson, Johan.....	61
Kuisma, Leena	43
Kurtén, Rabbe	87
Larsson, Susanne.....	16
Lealive	108
Leijd, Helena.....	75
Leong, Kee	58
Leontjev, Lisa	93
Liljemark, David.....	57
Lindblad, Elsa	99
Lindbom, Lennarth	52
Lindholm, Enkhtuya.....	28
Lindholm, Susanna.....	106
Lindholm, Jessica	107
Lindskog, Sebastian	125
Lindskog, Ulrika.....	128
Lindvall, Ola	91
Lovén, Lisbeth.....	90
Luthander, Alexandra.....	33
Läth, Sigvard	20
Malmgren, Carina	37

Månsson, Johanna	22
Nilsson, Karin	117
Nilsson, Bo Göran	123
Nordlund, Ola.....	126
Nyamaa, Dan	109
Nybacka, Susanne	46
Nygren, Mattias.....	83
Nylund, Åsa.....	130
Ochotnicka, Katarzyna	118
Odén Berggren, Monica	14
Palm, Peter.....	34
Peres, Marianne	115
Persson, Fredrik A.....	44
Rahm, Karl-Johan	112
Renfors, Dennis	105
Risling, Ulla	98
Rohrbeck Oback, Sienna Christine.....	113
Roseneld, Evie.....	102
Roseneld, Marilyn	111
Rychter, Chanel	85
Sahlberg, Louise.....	8
Sahlin, Hanna Osvald.....	60
Sahlman, Leif.....	40
Samuelson, Johanna.....	66
Sehlén, Ylva	45
Sjöberg, Thommy.....	120
Sjöberg, Linnea.....	121
Sjölen, Hagar Gulli I.....	31
Sjöqvist, Therese	79
Spaltro, Titti.....	48
Stangmark, Lena	89
Strandh, Tina.....	19
Stribrant, Jonathan	7
Stugvard, Anna.....	104
Sumic, Josip	76
Svenske, Arvida Éowyn.....	13

Södergran, Simone.....	63
Tadros, Sigrid	114
Tarras-Wahlberg, Angela Aku.....	77
Thuresson, Tommy.....	18
Thörn, Richard.....	55
Trimbel, Oscar.....	17
TräskJesus.....	133
Uddenberg, David.....	70
Vanilledoff, Valentina.....	59
vviberg,	39
Wahlgen, Emilia.....	68
Wall, Emelie.....	21
Waltman, Mánja.....	67
Westlund, Elisabeth	25
Wiberg, Carl-Erik	69
Widlund, Lars Inge.....	129
Wiklund, Susanne.....	119
Åberg, Eva.....	51
Ålhed, Lottie.....	10
Ährlund, William.....	124
Öberg, Lena.....	64

